

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. IV. Ad Visitationem Dei Matris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

CAPVT IV.

Ad Visitationem Dei Matris.

VT audiuit salutationem Mariae El- Luc. II.
sabeth, exultauit infans in utero eius,
& repleta est Spiritu sancto Elisabeth: &
exclamauit voce magna, & dixit, Benedi-
cta tu inter mulieres, & benedictus fru-
ctus ventris tui. Et vnde hoc mihi vt venias
mater Domini mei ad me? Ecce enim vs
facta est vox salutationis tuae in auribus
meis, exultauit in gaudio infans in utero
meo. Felix salutatio, ad quam exul-
tat infans in utero, & repletur Spiri-
tu sancto mater. Quanto spiritu
necessum erat esse plenam, quæ sola
visitatione matrem sobolemque re-
pleret. Miramur implese? quis mire-
tur de flumine torrétes natos, de O-
ceano flumina, de nemore arborē,
de caule fruticem, de arbore ramum,
de ramo florem; de Sole radium, de
ignib. scintillam, de monte arenam,
de

de imbribus guttam? minora hæc
sunt ad nostram matrem. Cuius vir-
gine vtero, æquæua claudebatur p-
genies Patris, primogenium & inter-
minum Verbum pariatū per omnia
Patri. Quid mirum si non torpescat
otio verbum, cuius nutu pendet hæc
machina, peritura & ad primordiale
reditura chaos, si subtraxerit manū?
magis mirandum fuerat, si stetisset
tanquam oppressum sopore, nec
flammas excussisset hic ignis quem
cælo miserat Pater, clauserat vtero
tamquam imbrem nube virgo ma-
ter; nec lucem diffudisset hic Sol ma-
gnus nube licet sua tectus; nec odo-
rem sparsisset hic vterus aromatum
primorum cella facta; ad quorum o-
doramentorum vim adolescentulæ
decurrerent verbo maritandæ, quæ
maturitatem suam facrarent illi so-
li, à quo quidquid est virginum eter-
nū fluxit; nec penuaria hæc musto
grauida exsurgerent lætabunda, quo
Spir.

Spir. sancti manibus ebrius orbis amoris deuomeret imbres, deructaret odorata ô nimium vina germinantia virgines.

Nec repletur tantum Elisabeth mater, sed exultat infans vtero clausus. non exultaret infans musto plenus, odoratissimo perplutus imbre, solaribus excitus radiis, igne viscera lambente? Exclamat inde mater à torcularibus his ebria, tamquam potens crapulata à vino, *Benedicta tu inter mulieres.* Luc. 2. Inter virgines & matres, virgo mater. Vt inclament omnes in tympanis, cantent in cymbalis, & organis, & citharis, modulentur in Psalms, *Tu gloria Hierusalem, tu latitia Israel, tu honorificentia populi nostri, quia fecisti viriliter, & confortatum est cor tuum, eò quòd castitatem amaueris: ideo & manus Domini confortauit te, & ideo eris benedicta in aeternum.* Iud. 15. Quid miramur benedictam cui benedixit Dominus, benedictione seculorum cælorum-

lorum-

Luc. 2. *lorumq; prima? v. fieret mater, nata, sponsa Patri. Et vnde hoc mihi vt veniat mater Domini mei ad me?*

Verum à quo didicerat virginem matrem? docuerat qui impleuerat, & quem circumferebat vtero *benedicta illa inter mulieres.* Vt nihil iam nouum, si exultet *in gaudio infans.* Nam si vno oculorum iactu potuit videre Elisabeth virginem, & Domini matrem, quanto potiore iure videret Dominum; de quo illud Angeli ad

Luc. 1. *Zachariam: Erit magnus coram Domino: & vinum & siceram non bibet, & Spiritu sancto replebitur adhuc ex vtero matris sue: & multos filiorum Israel conuertet ad Dominum Deum ipsorum: & ipse precedet ante illum in spiritu & virtute Elia, vt conuertat corda patrum in filios, & incredulos ad prudentiam iustorum, parare Domino plebem perfectam. Vidit & exultauit gaudio plenus, Spiritu sancto plenus, Angelus factus noui testamenti, præcursor Domini,*

mini, de quo illud legimus: Ipse est, ^{Ioan. I.}
 qui post me venturus est, qui ante me factus est: cuius ego non sum dignus vt sol-
 uam eius corrigiam calceamenti. Et de
 quo illud vicissim Domini discimus:
 Hic est de quo scriptum est: Ecce ego mitto ^{I. c.}
 Angelum meum ante faciem tuam, qui ^{II.}
 preparabit viam tuam ante te. Amen dico
 vobis, non surrexit inter natos mulierum
 maior Iohanne Baptista. Vt nihil iam
 miremur magnitudinis & gratia-
 rum prærogatiuam. Nec alia magis
 trita, nec certior ad excelsa via est,
 quàm ab humili magna ordiri. Hinc
 illud Augustini: *Altus est Deus. Erigis*
te, & fugit à te; humilias te, & descendit
ad te. Quare hoc? quia excelsus est, & hu-
milia respicit, & alta de longè cognoscit.
Humilia de proximo respicit, vt attollat:
alta, id est, superba, de longè cognoscit, vt
deprimat. Quis proinde non meritò
arbitretur ideo à Domino dictū? Non ^{Matt.}
surrexit inter natos mulierū maior Ioanne ^{II.}
Baptista; quòd rogat, esétne Messias
 respon-

- Joan. 1.* respondisset, Non sum dignus vt solvam
 eius corrigiam calceamenti. Eadem ha-
 bes in virgine nostra, cum audisset,
Luc. 1. Benedicta tu inter mulieres, reddidit vt
 ingenti plena fiducia, ita & submis-
 sionis verba plenissima, Magnificat a-
 nima mea Dominum, & exultauit spiri-
 tus meus in Deo saluari meo: sub exuit
 lætitię causam. Quia respexit humilita-
 tem ancilla suæ. Ecce enim ex hoc beatam
 me dicent omnes generationes. ô si & ex-
 ultet hic spiritus meus in Deo salu-
 tari meo! & in nulla re alia vltra mar-
 gines, vt concessos naturæ fines, læ-
 tabundus exultet quàm in eo! pro-
 cul caro & sanguis, gloria & hono-
 res. Exultabat in illis qui dicebat a-
Luc. 12. nima suæ, Habes multa bona posita in an-
 nos plurimos: requiesce, comede, bibe, epu-
 lare. Et audiit à Domino: Stulte hac
 nocte animam tuam repetent à te: que an-
 tem parasti cuius erunt? exultauerat a-
Luc. 16. lius, qui induebatur purpura & bysso: &
 epulabatur quotidie splendide; & incla-
 mat

mat sepultus, sepultus in inferno, Pater Abraham miserere mei, & mitte Lazarū, ut intingat extremum digiti sui in aquam ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma. Et audit, Recordare, quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter malus. Nunc autem hic consolatur, tu vero cruciaris. Infelix exultatio, pænis exsoluenda æternis, ignibus, æternis; in quibus rorantis & stillantis digiti gutta negatur, & pro tam modica exultatione, mœror succedit æternus. Dira commutatio. Pro momentanea voluptate ignes pati æternos, materiamq; fieri non moriturarum flammarum æternam. Felicior Lazarus, cuius momentanea paupertas gaudiis opibusq; præmiatur æternis.

Pelle hæc peritura, anima mea, & cū magna hac matre, exulta in Deo salutari tuo. Reliqua omnis exultatio, de ignibus & mœroribus æternis est: sola Dei de perennaturis gaudiis

C est.

est. Expedita hæc exultatio est, si dignata te fuerit visitare diua hæc mater, & à torcularibus suis Spiritu sancto calcatore spumantibus, sudantibus, inebriare te musto; à diuite odororum penu primis perflare odoribus myrrhæ, thuris, nardi, croci, cinnamomi & vniuersi pulueris pigmentarii; à luce sua magna, qua & illustrat vtero clausos, de tenebratq; matrum viscera denotare hanc animam dēsis, ô nimum consepultam errorum scelerumque tenebris; ab ignis sui validi decidua aliqua scintilla, hanc cordis mei glaciem, animæ meæ frigus, pectoris mei teporem, accendere in flammam, qua decineretur quidquid hic noxium & inimicum latet illi qui per virginis matris veterum fulmina iaculari consuevit, siue in Ioanne exultabunda, & gaudio plena; siue in Elisabetha admirabunda & portentosa. Optatæ flammæ! quis mihi has concedat, quibus
aut

AMOR DIVINVS. 31

aut inæstuem cum Magdalena, aut
ardeam cum Paulo, aut accendar
cum Stephano, aut grato replear
cum Petro & Publicano oculorum
flumine, munificentia cum Zachæo,
fiducia cum latrone? Tu potes be-
nedicta inter mulieres beare me hac
ignis tui flamma, flammæ tuæ scin-
tilla. Bea; vt inardescam totus dif-
pertitarum linguarum igne magno,
& fiam flamma vna virginis vteri tui
ignibus socianda, vt non iam duo
ignes, flammæ duæ; sed vnus exsur-
gat ignis, flamma vna, amoris magni
tui, cælo demissi, amorisq; mei, igne
tuo accensi, cælo immittendi. For-
tunata dies, qua his ignibus inardef-
cens omni iam musicâ vocalior, o-
mni concentu sonantior prorump-
pã in voces lætitiæ tuæ magnæ; *Quia Luc. 2.*
fecit mihi magna qui potens est, & san-
ctum nomē eius. Hæc magna à quo spe-
rem, nisi à te, tamquã nube mea ma-
gna, imbrem magnum; aurora mea
C 2 magna

magna, rorem magnum; luce mea
 magna, radium magnum; igne meo
 magno, flammam magnam; horto
 meo magno, florem magnum; ne-
 more meo magno, arborem magnā;
 vineæ meæ magnæ boti ū magnum;
 cellę meæ magnę odores & vina ma-
 gna? Cōcede hæc mihi magna, sum-
 mi Regis mater, sponsa, filia virgo
 magna; æternum que fruar beneficio
 hoc tuo diues, memori que æternū
 memoria laudes decantem tuas ter-
 ris cæloq; refigendas.

CAP. V.

Christo nato.

INANI vanæveludor imagine, &
 mentitur stabulum; an vero nun-
 tiat? Nam quæ hæc regia est, aut di-
 gnus Amori meo locus? vbi satelles
 & purpura, vbi aulæa, aut auro la-
 quearia grauida? vbi

Distin-